

[Lundberg.]

jeg slet ikke sagt, det ærede Medlem vil kunne se det af Fortrykket, jeg har ikke talt om Socialdemokratiets mægtige Kriseforslag af 1926, paa ingen Maade, jeg sagde, at af de mange og store Forslag, som i de sidste Aaringer har været behandlet her paa Rigsdagen, og som tog Sigte paa det samme som det foreliggende Lovforslag, men var betydelig mere vidtgaaende, var det eneste, der kunde gennemføres, det, der nu er stillet Forslag om. Og her tænkte jeg ikke alene paa Socialdemokratiets Forslag, nej, jeg tænkte ogsaa paa de Konservatives Forslag, paa det ærede Medlem Hr. Pürschels Forslag, paa den tidligere Handelsminister Rothes Forslag, paa den tidligere Handelsminister Slepsagers Forslag, jeg tænkte paa alle de Anstrengelser, der gennem de sidste Aar har været gjort baade fra Venstre, Konservative og Socialdemokrater til Værn for Erhvervene. Jeg fastslog kun den Kendsgerning, at ud af alle disse Bestræbelser var der ikke kommet andet tilbage end dette; og jeg synes ærlig talt ikke, der kan koges megen Suppe paa den Historie, men det synes det ærede Medlem Hr. Christmas Møller aabenbart. Hvad det ærede Medlem Hr. Slepsagers Forslag angaar, ved vi jo, at dem spiste hans eget Parti op, inden de nogen Sinde naaede ud af Udvalget; og for det ærede Medlem Hr. Drachmanns og det ærede Medlem Hr. Pürschels Forslags Vedkommende ved vi jo, at det var dem, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og en Majoritet indenfor hans Parti tog Livet af en skønne Dag her i Rigsdagen; saa jeg synes ærlig talt ikke, der er saa megen Grund for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller til at begynde at rejse en Debat her om Socialdemokratiets store Kriseforslag og om Kampen mellem de Radikale og Socialdemokratiet. Denne Kamp, hvis der har været nogen, er ganske uden Betydning. Det har vist sig, at de Konservative i det givne Øjeblik, netop den 15. Juli 1927, stemte deres egen Politik ned, og at „Berlingske Tidende“ Dagen efter skrev: I Gaar rejste det konservative Folkeparti Gravstenen over sin Erhvervs politik. Det er Sandheden. Det ærede Medlem siger nu oven i Købet i Gaar om dette Forslag, som altsaa dog er det, vi efterhaanden har kunnet enes om, at som Ministeren ogsaa har sagt, det hører Kriser og Krisetider til; og han siger:

„I det store og hele maa man ønske, at Statsmagten blander sig saa lidt som muligt i Erhvervenes Forhold, og vi maa mene, at Foranstaltninger som de, der

her stilles Forslag om, hører hjemme i Krigs- og Krisetider.“

Ja, en bedre Venstretale om et Erhvervslovforslag end den, som her er holdt, kunde der ikke holdes. Men det er naturligvis paa den Maade, det ærede Medlem i sin Tid sejrede overfor sin Partifælle, det ærede Medlem Hr. Pürschel; saa det er der formentlig ikke noget at gøre ved; vi maa jo betragte Kendsgemingerne, som de er. Og derfor synes jeg heller ikke, det ærede Medlem skulde rejse den Debat om dette Forslag. Det, jeg har sagt, er, at det har vist sig, at Rigsdagen ikke har kunnet komme videre med Hensyn til Forslag om Værn for dansk Produktion og Fremme af Eksport af danske Produkter. Og naar det ikke har været Tilfældet, ja, saa noterer man den Kendsgerning; og jeg tillod mig ganske vist at gøre det med en Beklagelse, men det kan formentlig ikke have stødt det ærede Medlem. Derfor var det, at jeg brugte disse faa Ord som et Forsvar eller Argument for, at vi ogsaa gennemfører dette Lovforslag hurtigst muligt; og jeg sagde, at — jeg vil gerne bede om den højtærede Formands Tilladelse til at oplæse et lille Citat — jeg sagde Sp. 5548:

„..... det er en beskæmmende Situation, at man ikke kan enes om at gennemføre virkelig gennemgribende Foranstaltninger til Aflastning af Arbejdsløsheden“.

Jeg peger her paa, at Hjælpen til de arbejdsløse, som er vedtaget her i Folketinget, er blevet stemt ned i Landstinget, og det var paa Baggrund heraf, jeg sagde, om vi nu ikke i hvert Fald kunde enes om denne Smule — havde jeg nær sagt — eller om dette beskedne Forslag, hvis Betydning jeg, som sagt, anerkender, men som jo er et beskedent Forslag, og som jeg synes enhver maatte kunne slutte sig til med det samme. Der er mange Virksomheder ude omkring, som i Dag trænger til Midler til Omlægning af deres Drift. Her er slet ikke Tale om mægtige Foretagender i første Linie, her er Tale om, at der ligger saa mange Bedrifter ude omkring, som trænger til et billigt Laan til at lægge deres Bedrift om, saaledes at den kan blive rentabel, og saaledes at Priserne kan sættes ned, og de kan blive konkurrencedygtige, baade i Indland og i Udland. Det, som det kommer an paa, er dog, at der skabes mest muligt Arbejde for de flest mulige Mennesker, det maa være det første og det sidste; og derfor vil jeg gerne, lige som nu den højtærede Minister har gjort det, udtale en